

BEDREIGD!

(Threat!)

Toneelstuk in twee bedrijven

door

DEREK PARKES

vertaling

Linda Slokker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BEDREIGD! - THREAT!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DEREK PRAKES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: 1980 © by Derek Parkes
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING

LENI

SIMON HALL

CATHY HARVEY

MORRIS HARVEY

De handeling vindt plaats in de woonkamer van een grote verbouwde bungalow in Virginia Water.

Eerste bedrijf:

Eerste scène een late namiddag in september.
Tweede scène dezelfde avond.

Tweede bedrijf:

Eerste scène de volgende woensdag 12.45
Tweede scène de volgende vrijdag, 's middags.

Tijd: het heden.

EERSTE BEDRIJF

Eerste scène

De woonkamer van een ultra moderne bungalow in Virginia Water, bekend als "The Pines", een warme, lome namiddag in september. De kamer is groot met een prachtige tuin, zichtbaar vanuit de openslaande deuren. Het meubilair, modern en duur, bestaat onder andere uit een bank met twee bijbehorende stoelen, een drankentafeltje, een krukje, een koffietafel, een televisie, een klein tafeltje met een telefoon, en boekenplanken met boeken en zilveren ornamenten. Er staat niets wat er niet hoort, de hele kamer is iets te mooi en netjes om waar te zijn. Buiten de openslaande deuren, die openstaan, is een patio met tuinstoelen en betonnen ornamenten. Er is een deur naar de hal. Als het doek opgaat, zit Leni, een aantrekkelijke Duitse au pair, in een van de leunstoelen een krantje te lezen. Ze spreekt heel goed Engels, met een heel licht Duits accent. De bel gaat.

LENI: *(legt de krant neer en staat op. Gaat naar de deur van de gang)* Philip, ik heb de auto niet gehoord. *(ze gaat naar buiten. De voordeur wordt opengedaan, dat kunnen we horen, er zijn stemmen te horen in de gang. Leni komt binnen met Simon Hall, een nogal bleke, tengere man van in de dertig. Hij is gekleed in vrijetijdskleding)* Ik dacht dat het Philip was.

SIMON: Philip?

LENI: Mevrouw Harvey's zoon. Hij komt om deze tijd uit school. Bent u een vriend van mevrouw Harvey?

SIMON: Van meneer Harvey. Ik heb mevrouw nooit ontmoet.

LENI: O.

SIMON: Zijn ze niet thuis?

LENI: Nog niet.

SIMON: *(kijkt waarderend om zich heen)* Aardig optrekje.

LENI: Optrekje? Wat is dat?

SIMON: Een vreemde benaming voor een huis als dit.

LENI: O. Wat betekent het?

SIMON: Optrekje? *(Leni knikt)* Huis, flat, woning, of in dit geval bungalow.

LENI: Ja, neem me niet kwalijk, ik ben Duits.

SIMON: Dat is niets om je voor te schamen. Ik ben dol op Duitsers, vooral als ze er zo leuk uitzien als jij.

LENI: Ik schaam me er niet voor om Duitse te zijn.

SIMON: Ben je een vriendin van de familie?

LENI: Ik ben au pair. Ik ben Leni uit Düsseldorf.

SIMON: Leni uit Düsseldorf. Ik ben Simon uit Battersea. Ik moet zeggen dat het wel even zal tegenvallen om daar straks weer terug te komen na dit. Moet je kijken hoe ze hier leven! (*hij gaat naar de openslaande deuren*) Mag ik even kijken?

LENI: Als u dat graag wilt.

SIMON: (*loopt naar de patio. Overdonderd door de prachtige tuin*) Allemachtig! Is dat allemaal van hun? Hoeveel is dat? Eén hectare?

LENI: (*komt bij hem staan*) Twee, en een meer.

SIMON: Drie, en een meer? Sommige mensen hebben alles. Kijk eens naar al die bomen. Die bloemenbak van mij steekt daar wel erg tegen af. Ik heb twee margrietjes en een paardenbloem. Nou ja. (*hij komt weer naar binnen. Leni volgt Simon*)

LENI: Wilt u een kopje thee, meneer eh..

SIMON: Hall. Maar u hoeft niet zo formeel te zijn, noem me maar Simon.

LENI: Okee, Simon. Wil je thee?

SIMON: Nee dank je, ik kwam eigenlijk voor meneer Harvey. Een zakelijke afspraak.

LENI: Hij komt voorlopig nog niet thuis.

SIMON: Bedoel je dat je alleen thuis bent?

LENI: Ja.

SIMON: Je moet echt voorzichtiger zijn, Leni! Zomaar wild-vreemde mensen binnenlaten!

LENI: Wat is er verkeerd aan als je gastvrij bent?

SIMON: Niets, liefje. Het is een prettige eigenschap, maar je moet voorzichtiger zijn. Vooral in huizen als deze, zo ver weg van je naaste burens. Je weet maar nooit wie je in huis haalt.

LENI: Waar moet ik dan bang voor zijn?

SIMON: Niets. Niet voor mij in elk geval, maar het is beter als je voorzichtiger bent. Je kende me niet. Toch?

LENI: U zag er heel vriendelijk uit toen ik de deur opendeed.

SIMON: O, maar dat ben ik ook. Ik zie er vriendelijk uit, en dat ben ik ook. (*Lenie lacht*) Maar alle gekheid op een stokje, Leni. Je moet echt voorzichtiger zijn en opletten wie je in huis haalt.

LENI: U zei dat u een vriend van meneer Harvey was.

SIMON: Dat zei ik ook. Maar toen had je me al binnengelaten.

LENI: Dat had ik eerst moeten vragen? Ja?

SIMON: Ja. (*spreekt het op de Duitse manier uit*)

LENI: Ja? U spreekt heel goed Duits.

SIMON: O geweldig. Ik ken nog een woord. (*Lenie kijkt hem vragend aan*) Nein.

LENI: *(lachend)* Dat is ook heel goed.

SIMON: Weet je, ik geloof dat ik dat kopje thee toch wel wil hebben, als het niet teveel moeite is.

LENI: Geen moeite. Ik moet toch thee zetten voor Philip, die kan nu elk moment uit school komen.

SIMON: Hoe oud is hij?

LENI: Kent u hem niet?

SIMON: Nee, ik ken alleen meneer Harvey, Morris.

LENI: Hij is zeven, hij is een schattig jongetje. Hij mist zijn mammië heel erg. Ik verwacht dat hij vanavond wel weer in tranen zal zijn als ze terugkomt.

SIMON: Vanavond? Ik dacht dat ze vanmiddag aan zouden komen.

LENI: Nee, het schip had vertraging, er was mist in het kanaal. Meneer Harvey heeft me gebeld om te zeggen dat ze later zouden zijn. Maar het duurt niet meer zo lang. Het schip ligt nu in de haven van Southampton. Maar het kan wel twee of drie uur duren voor alle bagage op de kade staat. Je weet hoe het is met die grote lijnschepen.

SIMON: Nou eigenlijk weet ik daar helemaal niets van. Mijn ervaring met water gaat niet verder dan een tripje van Westminster naar Greenwich, over de Theems en weer terug. Ik kan me geen cruise van drie maanden permitteren maar misschien keert het tij en heb ik meer geluk. Misschien wel heel gauw.

LENI: Zal ik, eh, water op het vuur zetten?

SIMON: Water opzetten? Ja dat is goed, heel Engels. *(hij lacht naar haar. Leni lacht en gaat de kamer uit. Simon kijkt hoe ze de kamer uitgaat. Onmiddellijk nadat ze de kamer uit is, verdwijnt zijn glimlach en kijkt hij scherp en oplettend de kamer door. Hij gaat naar de boekenplank waar hij een van de zilveren ornamenten oppakt en er waarderend naar kijkt)* Massief zilver hè? Dat is wel een paar meier waard. *(hij zet het weg en pakt iets anders. Leni komt binnen met een blad met theespullen. Simon zet het ornament terug)* Zo, dat heb je snel gedaan.

LENI: De thee is nog niet klaar. Ga zitten, Simon. *(ze zet het blad op de salontafel)*

SIMON: Mag dat wel?

LENI: Wat?

SIMON: Hier uitgebreid gaan zitten. Moet ik niet weg?

LENI: Nee, meneer Harvey vindt het vast niet erg.

SIMON: Hoelang ben je al hier, Leni?

LENI: Bijna vier jaar.

SIMON: Dus daarom spreek je zo goed Engels.

LENI: Ik moet nog een heleboel leren.

SIMON: Dan heb je vast ook de eerste man van mevrouw Harvey gekend?

LENI: O ja. Meneer Sutton was een hele aardige man. God hebbe zijn ziel. *(ze slaat een kruis)* Het was vreselijk dat hij zo jong is gestorven.

SIMON: Hij is toch verdronken?

LENI: Ja, hij ging de zee op, in een motorboot. Er was brand, en een explosie, en we hebben nooit meer iets van hem gezien. Arme mevrouw Sutton. Het was vreselijk. Ze was heel erg overstuur.

SIMON: Maar ze is vrij snel daarna hertrouwd, nietwaar? *(Lenie kijkt een beetje verstoord)* Die geweldige vriend van mij, Morris Harvey, de multimiljonair, kwam, zag en overwon.

LENI: Ik begrijp niet waarom je dit zegt.

SIMON: Entschuldigung, mevrouw. *(we horen een auto, de deuren slaan dicht en de auto rijdt weer weg)*

LENI: Ze zijn drie maanden geleden getrouwd, en meneer Sutton was toen al drie jaar dood.

SIMON: Ja, ach je hoeft niet eeuwig in de rouw te blijven. *(de bel gaat)*

LENI: Dat zal Philip wel zijn, die uit school komt. *(ze gaat naar de deur)*

SIMON: Een school hier in het dorp?

LENI: Doctor Pardoe's

SIMON: Hm. Exclusieve school, en heel duur. En, als ik me goed herinner, vlak bij Maidenhead.

LENI: Dat klopt.

SIMON: Dat is behoorlijk ver weg.

LENI: Er is een auto die hem elke morgen wegbrengt.

SIMON: En weer ophaalt? *(Leni knikt)* Geld is hier geen probleem, hè? *(de bel gaat)*

LENI: Excuseer me even. ik moet de deur even opendoen. *(Leni verdwijnt, nagekeken door Simon. Simon pakt een koekje van het blad. Leni kan vanuit de gang worden gehoord. Simon neemt de kans waar om nog eens rond te snuffelen. Hij gaat nogmaals naar de boekenplanken. Leni komt binnen met een pot thee)*

SIMON: *(gaat naar haar toe)* Was het de jongen?

LENI: Ja.

SIMON: Waar is hij dan?

LENI: In de keuken, hij drinkt zijn thee.

SIMON: In de keuken?

LENI: Ja, hij mag niet in deze kamer komen.

SIMON: Waarom niet?

LENI: Dat heeft meneer Harvey zo besloten. Hij heeft iets gebroken wat hier stond, iets heel kostbaars, wat onvervangbaar was.

SIMON: O...

LENI: Melk en suiker?

SIMON: Melk alsjeblieft. Ik ben zoet genoeg van mezelf. (*Leni lacht en doet thee en melk in een kopje*) Moet een beetje op mijn gewicht letten. (*hij klopt op zijn hart*) Mijn rikketik is een beetje van slag. (*Leni kijkt niet begrijpend*) Mijn hart, liefje.

LENI: (*geeft hem de thee*) Wil je een koekje?

SIMON: Ja, alsjeblieft, nog zo'n zout koekje...

LENI: Nog een?

SIMON: Ja, ik heb er al een genomen. Vind je dat erg?

LENI: Nee, als je honger hebt. (*we horen een auto aankomen. Leni gaat naar de openslaande deuren, gaat naar buiten en verdwijnt een paar ogenblikken. Simon drinkt van zijn thee en pakt nog een koekje. Leni komt binnen en ziet er opgewonden uit*) Ze zijn thuis.

SIMON: Mooi. (*Leni gaat naar de gang. Simon drinkt snel de rest van de thee op, zet het kopje op het blad, gaat dan snel de tuin in, we horen het geluid van deuren die dichtslaan en een auto die weggrijdt. Cathy, die in de dertig is, en Leni horen we in de gang. De deur gaat open. Cathy, die er bruin en gelukkig uitziet en dure kleren draagt, komt de kamer in, gevolgd door Leni*)

CATHY: (*kijkt waarderend de kamer door*) O Leni, het is heerlijk om weer thuis te zijn.

LENI: Vond u de cruise niet fijn?

CATHY: Natuurlijk wel. Het was heerlijk, maar het is ook altijd weer fijn om thuis te zijn in je vertrouwde omgeving.

LENI: Is meneer Harvey niet bij u?

CATHY: Hij brengt de huurauto terug naar de garage. Hij komt zo.

LENI: (*wijst naar het theeblad*) Wilt u thee?

CATHY: Nee, nog niet.

LENI: Hij is vers gezet.

CATHY: Dat zie ik. Heb je een vriendje op bezoek gehad, Leni?

LENI: O nee, dat zou ik nooit doen in uw huis.

CATHY: Ik zou niet weten waarom niet. Je bent praktisch familie.

LENI: Nee, het is een vriend van meneer Harvey.

CATHY: O?

LENI: Hij was hier net nog. (*kijkt naar buiten*) O, hij is in de tuin.

CATHY: Wie is het?

LENI: Een zekere meneer Hall. Simon Hall.

CATHY: Ik geloof niet dat ik hem ken. Wat wil hij?

LENI: Ik weet het niet.

CATHY: Maakt niet uit. Morris is hier over een paar minuten.

LENI: U ziet er goed uit.

CATHY: Ik voel me ook heel goed.

LENI: En meneer Harvey?

CATHY: Ook prima.

LENI: Mooi.

CATHY: En mijn kleine jongen, Philip?

LENI: Hij is heel lief geweest.

CATHY: Daar ben ik blij om. Ik had hem zo graag mee willen nemen, maar Morris had gelijk, hij zou er niets aan gevonden hebben. Al die volwassenen en trouwens, het is niet de bedoeling dat je je zoon meeneemt op huwelijksreis, nietwaar?

LENI: Nee, dat lijkt me geen goed idee.

CATHY: *(geheimzinnig)* Ik heb iets voor je meegebracht.

LENI: Een cadeautje?

CATHY: Een klein cadeautje. Als bewijs van onze waardering.

LENI: Dat is toch helemaal niet nodig. U bent al te gul.

CATHY: Ach, dat valt best mee.

LENI: Het is waar, u koopt altijd cadeautjes voor me.

CATHY: Ik vind het leuk, Leni! *(Leni lacht)* Wil je niet weten wat het is? *(Leni knikt ja)* Eerst raden.

LENI: *(bijna kinderlijk)* Heeft u soms een hondje voor me meegebracht, een puppy?

CATHY: *(lachend)* Niet bepaald, nee. Die krijg je niet verscheept.

LENI: Natuurlijk niet. Wat dom van me.

CATHY: Okee, ik zal je niet langer in spanning houden. Het ligt boven op mijn reistas, in de hal. *(Leni lacht en gaat naar de hal)* En laat het niet vallen. *(ze kijkt eens de kamer rond, gaat in een van de leunstoelen zitten, schopt haar schoenen uit en rommelt met haar tenen)*

LENI: *(komt binnen en heeft een pakje bij zich)* Is dit het?

CATHY: Ja.

LENI: Wat kan dat zijn?

CATHY: Maak maar open, dan kun je het zien. *(Leni maakt het lintje los, en doet het papier er af. Het is een kartonnen doos. Cathy zit duidelijk met veel plezier toe te kijken terwijl Leni een heel delicaat beeldje uit de doos pakt. Dolblij en sprakeloos legt Leni het papier op de salontafel)*

LENI: Oh!

CATHY: Vind je hem mooi, Leni?

LENI: Hij is prachtig. *(kijkt er goed naar)* Bijna net zo een als we in Windsor zagen.

CATHY: Ja, dat kan ik me herinneren. Je ging maar steeds terug om in de etalage te kijken.

LENI: Het was heel duur.

CATHY: Dat geeft niet. Het is iets voor je uitzet, Leni.
LENI: Uitzet?
CATHY: Voor in je pronkkast.
LENI: Het is prachtig. Dank je, Cathy, Heel erg bedankt! *(ze kust Cathy)*
CATHY: Graag gedaan.
LENI: Mag ik het aan Philip laten zien?
CATHY: Natuurlijk. *(kijkt op haar horloge)* Hij kan elk moment uit school komen, nietwaar?
LENI: *(zet het beeldje op de tafel)* Hij is al thuis.
CATHY: *(springt op)* Waar?
LENI: In de keuken, hij drinkt zijn thee.
CATHY: *(doet haar schoenen weer aan)* Waarom heb je dat niet gezegd?
LENI: Hij zou niets eten bij de thee als hij zo opgewonden was.
CATHY: Je hebt gelijk. Je hebt altijd gelijk, Leni. Ik zou niet weten wat ik zonder je moest doen. *(Cathy gaat de gang in. Leni pakt het blad met theespullen en wil ze naar de keuken brengen)*
SIMON: *(komt terug uit de tuin)* Sjonge, wat een tuin.
LENI: Ja, hij is heel mooi.
SIMON: Heel mooi. Waar is iedereen?
LENI: Mevrouw Harvey is in de keuken bij Philip, en meneer Harvey komt zo terug van de garage.
SIMON: Rolls Royce zeker.
LENI: Ik weet het niet, meneer Hall.
SIMON: Hoe ver weg is die garage?
LENI: Niet erg ver, ongeveer een kilometer. Hij komt zo.
SIMON: Ik heb even met Philip gesproken terwijl ik wat rond-keek.
LENI: O?
SIMON: Door het keukenraam. Het is een lief klein jongetje. Heel vriendelijk, heel beleefd.
LENI: Ja, dat is hij.
SIMON: Ik heb drie neefjes, kinderen van mijn zuster.
LENI: Hou je van kinderen?
SIMON: Als ze goed opgevoed zijn. *(Leni lacht)* Vertel me eens, Leni, wat doe je zoal 's avonds?
LENI: Waarom wil je dat weten?
SIMON: Ik ben geïnteresseerd. Wat doe je?
LENI: Ik lees, of schrijf brieven, of ik kijk tv.
SIMON: Is dat niet wat saai voor een leuk meisje als jij. Doe je nooit iets opwindenders? Je weet wel, feestjes, disco, dat soort dingen.
LENI: Dat is voor tieners.
SIMON: O? Je bent toch nog geen grootmoeder? Heb je geen vriendje?

LENI: Ja, thuis.

SIMON: Wat doet hij voor de kost?

LENI: Hij is onderwijzer.

SIMON: O jee.

LENI: Waarom zeg je dat?

SIMON: Beetje saai, vind je niet?

LENI: Vind jij dat het saai is om onderwijzer te zijn?

SIMON: Daar heb ik nooit zo over nagedacht, maar nu je het zegt, lijkt het me zonde om jezelf te vergooien aan een... een...

LENI: *(bruusk)* Ja?

SIMON: Sorry, Leni, ik heb je beledigd. Ik bedoelde het niet zo.

LENI: Ik studeer zelf voor onderwijzeres, lerares Engels, daarom ben ik hier.

SIMON: Mijn excuses.

LENI: Je was heel grof.

SIMON: Sorry...

LENI: Dan praten we er niet meer over. *(ze gaat naar de keuken)*

SIMON: O jee. Zat ik even helemaal fout!

MORRIS: *(komt binnen door de openslaande deuren. Hij is achter in de twintig, groot knap en donker, met het uiterlijk van een charmeur, en gekleed in dure kleren)* Ah, hallo. *(hij herkent Simon niet)*

SIMON: Hallo, meneer Harvey *(steekt zijn hand uit)* Hoe maakt u het?

MORRIS: *(schudt hem de hand)* Heel goed, dank u.

SIMON: Mooi.

MORRIS: *(pauze)* Sorry, u schijnt mij wel te kennen, maar ik ken u geloof ik nog niet.

SIMON: U bent me vergeten, nietwaar? *(Morris glimlacht)* Dat is gek. Ik vergeet nooit een gezicht, een telefoonnummer. Ik heb een fotografisch geheugen, helaas is mijn hart niet helemaal wat het moet zijn maar mijn hersens doen het prima.

MORRIS: *(een beetje prikkelbaar)* Okee, nu we dat hebben vastgesteld, wilt u misschien...

SIMON: Terzake komen?

MORRIS: Als u het niet erg vindt, ik kom net uit het buitenland...

SIMON: Dat weet ik. *(Morris is verrast)* Ik heb met smart op uw terugkeer gewacht, bijna vanaf de dag dat u weg bent gegaan.

MORRIS: Oh?

SIMON: Hebt u van uw cruise genoten?

MORRIS: Zeker.

SIMON: Dat doet me plezier. *(droevig)* Het is prettig als je je zulke dingen kunt permitteren.

MORRIS: *(geërgerd)* U schijnt heel wat van me af te weten.

SIMON: Drie maanden, hè? Dat moet een lieve cent hebben gekost. Je hebt heel aardig verdiend, nietwaar, Morris?

MORRIS: Hoor eens... wat moet dit voorstellen, wie bent u, wat komt u doen?

SIMON: Ho ho, rustig aan. Een ding tegelijk. *(kleine pauze, hij wijst naar een leunstoel)* Doe of je thuis bent.

MORRIS: Je hebt wel lef! Dit is mijn huis.

SIMON: O ja? Ik dacht eigenlijk dat het van je vrouw was.

MORRIS: *(dreigend)* Ik denk dat u maar beter kunt gaan.

SIMON: Nog niet.

MORRIS: Voor ik je er uitgooi.

SIMON: Sjonge jonge, dat is om bang van te worden. Je was vast een pestkop op school, nietwaar?

MORRIS: Wie heeft je hier binnengelaten?

SIMON: De au pair. Leni! Leuk meisje.

MORRIS: Dan moet ze je er ook maar weer uitgooien. *(hij loopt naar de deur)*

SIMON: *(houdt hem tegen)* Morris, dat zou ik niet doen.

MORRIS: Waarom niet?

SIMON: Omdat ik iets heel belangrijks met je te bespreken heb.

MORRIS: O?

SIMON: Het gaat over jouw welzijn en mijn financiële status.

MORRIS: *(sarcastisch)* O ja?

SIMON: Dus ga maar even zitten, en luister naar wat ik je te zeggen heb.

MORRIS: *(gaat zitten)* Je hebt vijf minuten.

SIMON: Dat is genoeg. *(hij pakt een krantenknipsel uit zijn zak)* Weet je wat dit is?

MORRIS: Het ziet er uit als een krantenknipsel.

SIMON: Kijk er eens naar. *(hij geeft het hem)*

MORRIS: Ben jij zo'n idioot die andere mensen abonnementen aansmeert?

SIMON: Nee, dat ben ik niet, Charlie.

MORRIS: Ik heet Morris.

SIMON: Vroeger heette je Charlie. Charlie McGuire.

MORRIS: *(aarzelend)* Onzin.

SIMON: Nee, je weet dat het geen onzin is.

MORRIS: Okee, stel je voor dat je gelijk hebt. Okee, misschien heb ik mijn naam veranderd. Wat heeft dat met jou te maken?

SIMON: Een heleboel. Kijk maar eens naar dat knipsel. Vooral naar de foto.

MORRIS: *(kijkt naar het knipsel)* Okee, ik heb gekeken. Wat is ermee?

SIMON: Dat is toch een foto van jou? Van vier jaar geleden?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto